

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/217/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118308215
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:6118308215.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Peter Tutka a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Angeliky Sopoligovej v právnej veci žalobcu Bytového podniku mesta Košice, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južné nábrežie č. 13 proti žalovaným: 1. I. O., bytom v H., S. Č.. XX, 2. D. O., bytom v H., S. Č.. XX, zastúpení JUDr. Matúšom Hribom, advokátom so sídlom v Bardejove, Na hradbách č. 5, o zaplatenie 17.546,82 eura s prísl., o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 21.5.2019 č.k. 15Csp 202/2018-146 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 12.994,09 eura s 5% úrokom od 8.8.2018 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania zamietol, konanie o zaplatenie sumy 4.552,73 eura zastavil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 48%.

2. Týmto rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie o návrhu žalobcu ako správcu bytov zaviazat' žalovaných zaplatiť mu hore uvedenú sumu titulom vzniknutých nedoplatkov za služby spojené s užívaním bytu.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že žalovaní neuhradili žalobcovi ako správcovi bytu č. 2 nachádzajúceho sa v obytnom dome na ul. S. Č.. XX I. H., ktorý je vo vlastníctve žalovaných platby do fondu prevádzky, údržby a opráv a poplatky za správnu réžiu za roky 2015-2017. Výška žalovanej sumy nebola žalovaným spochybnená a v 30-dňovej reklamačnej lehote od doručenia vyúčtovania za rok 2016 a rok 2017. Súd ďalej uviedol, že žalobca je na základe zákona č. 182/1993 Z.z. ako správca povinný vymáhať vzniknuté nedoplatky za vlastníkov bytov podľa § 8b ods. 1 uvedeného zákona a preto je aj aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. Návrh žalovaných na vykonanie ohliadky bytu súd neakceptoval z dôvodu hospodárnosti konania, lebo nárok žalobcu má základ v konkrétnych platných uzneseniach vydaných na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov, pričom tieto uznesenia sú záväzné tak pre žalobcu, ako aj pre žalovaných a vyplýva z vyúčtovaní za roky 2015-2017, ktoré boli žalovaným riadne doručené. Na základe uvedených záverov súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Vzhľadom na to, že žalovaní boli v omeškaní s plnením peňažného dluhu, zaviazal súd zaplatiť žalovaným aj príslušný úrok z omeškania odo dňa doručenia žaloby dňa 7.8.2018 a v prevyšujúcej časti žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 tak, že prevažne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 48%.

4. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalovaní. Žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní uviedli, že súd v bode 21 rozsudku síce správne cituje povinnosti správcu, z ktorých žalobca plnil len jedinú a to vymáhanie pohľadávok. Zásadnou je však skutočnosť, že žalobca nevykonával vo vzťahu k správe dome absolútne nič. Práve v tejto súvislosti žalovaní navrhli obhliadku domu, nie bytu, ako sa uvádza v odôvodnení rozsudku, na ktorej by mohol žalobca názorne demonštrovať na čo použil desaťtisícové príspevky do fondu opráv, ktoré vyberá od Mesta Košice t.j. od daňovníkov a hospodári s nimi len za účelom evidencie a následnej roky trvajúcej brutálnej šikany. Mesto Košice ustanovilo správcu a za akým účelom sa za roky výkonu domnej činnosti nedarí dopátrať. Havarijný stav strechy riešil jedine žalobca, ktorý preukázateľne prispel do jej opravy vlastné prostriedky, ako to preukazoval vo viacerých konaniach. Výkon práv v rozpore s dobrými mravmi nepožíva právnu ochranu a preto je priznanie súdom odobruje nemorálnu nečinnosť žalobcu. Uvedené podčiarkuje aj skutočnosť, že žalovaní cestou právneho zástupcu na základe záverov pojednávania požiadali žalobcu o zvolanie schôdze, pričom ten sa ani len neunúval odpovedať. Naopak zaslanie vyúčtovania, správu o činnosti za rok 2018, v ktorom dokonca vykázal náklady na činnosť, o ktorej nemajú žalovaní žiadnu vedomosť preto v blízkej dobe zväžia podanie trestného oznámenia na žalobcu, keďže jeho protiprávne aktivity už nepoznajú medze. Pozoruhodným sa javí, že žalobcovi už postačuje tvorba fondu opráv vo výške 2,-eura mesačne namiesto pôvodných 200,-eur, resp. 700,-eur. Pokiaľ si žalobca cestou svojho zriaďovateľa sám seba schváli za správcu a raz ročne pošle vyúčtovanie drakonických preddavkov a poplatku za výkon správy a súd uvedené považuje za riadny výkon činnosti, tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec taktiež nesprávne právne posúdil. Žalovaní opakovane vo viacerých konaniach uviedli, že správca bol zvolený neplatne, preto sú neplatné aj jeho vyúčtovania, čo principiálne bráni žalovaných zapodievať sa nimi. Sú toho názoru, že ak prebieha dovolacie konanie v zásadnej otázke, ako je zistenie rozsahu vlastníctva a hlasovacích práv, nadväzujúcich na požiadaný výrok o nahradení prejavu vôle, tak je podľa ich názoru dôvodné, aby súd konanie prerušil. Náprava stavu po priznaní pohľadávky, jej vymoženía a následnom úspechu totiž prinesie ďalšie množstvo sporov a prehĺbi ich ťažkú traumu, občanom Mesta Košice, ktorým je roky upierané ich vlastnícke právo.

5. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

6. Na základe podaného odvolania, odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné.

7. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci ak dospel k záveru o povinnosti žalovaných zaplatiť nedoplatky za služby spojené s bývaním za roky 2015-2017, ktorý následne aj správne právne posúdil ak žalobe v časti vyhovel. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré uviedol súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

8. K odvolaniu žalovaných je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne z dôvodu neprávneho právneho posúdenia veci z dôvodu nevykonania navrhovaných dôkazov.

9. Aj keď síce žalovaní v odvolaní uvádzajú, že nevykonanie navrhovaných dôkazov malo za následok neúplné zistenie skutkového stavu, neuvádzajú ktoré z navrhovaných dôkazov súd prvej inštancie nevykonával. Z dôvodov napadnutého rozsudku vyplýva, že súd nevykonával iba jeden navrhnutý dôkaz a to vykonanie ohliadky bytu z dôvodu hospodárnosti konania, pretože nárok žalobcu má základ v konkrétnych platných uzneseniach vydaných na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov. S týmto názorom súdu prvej inštancie možno súhlasiť, nakoľko predmetom žalobného návrhu boli nedoplatky za služby spojené s bývaním a neuhradenie platby do fondu prevádzky, údržby a opráv. Samotná ohliadka bytu vo vzťahu k uplatnenému nároku nebola významná.

10. Čo sa týka zistenia skutkového stavu, súd prvej inštancie správne vychádzal z vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním bytu za rok 2016 a 2017, ako aj z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za obdobie od 1.1.206 do 31.12.2016 a vyúčtovaní mesačných platieb do fondu

prevádzky, údržby a opráv za roky 2015-2017. Vzhľadom na uvedený zistený skutkový stav nemožno preto považovať za dôvodnú odvoláciu námietku žalovaných ohľadom neúplnosti zistenia skutkového stavu.

11. Za dôvodnú nemožno považovať ani námietku uplatnenú žalovanými týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na dôvody napadnutého rozhodnutia z ktorých je zrejmé, že súd vec právne posúdil v zmysle ust. § 8b ods. 1, § 10 ods. 1 a § 10 ods. 6 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Vo vzťahu k úroku z omeškania súd posúdil žalobcom uplatnený nárok v zmysle § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1993 Z.z.

12. Za takejto situácie možno konštatovať, že odvolacie námietky žalovaných spočívajúce v neúplnom zistení skutkového stavu veci a v následnom nesprávnom právnom posúdení veci nemožno považovať za dôvodné, preto odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p. rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil.

13. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. vzhľadom na to, že žalovaní v odvolacom konaní úspech nemali a žalobcoví trovy v odvolacom konaní nevznikli.

14. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).